

MONS. STANISLAV ZVOLENSKÝ
pozsonyi érsek-metropolita

P Á S Z T O R L E V E L E

TOURS-I SZT. MÁRTON 2021. ÉVI ÜNNEPE ALKALMÁBÓL

Kedves testvérek,

az elmúlt hét folyamán, november 11-én ünnepeltük Pozsonyi Főegyházmegyénk és székesegyházunk védőszentjének, Szent Márton püspöknek ünnepét. Immár hagyományosan, ez az ünnep alkalom arra is, hogy mint püspök, Veletek, a hitben testvérekkel, a szentírási szövegeken és védőszentünk példáján közösen elmélkedve éljük át.

A mai szentírási olvasmányok Szent Márk evangéliumának részletével csúcsosodtak ki, mely az Úr Jézus világ végéről szóló szavait tárta elénk. Abból, amit az Úr Jézus mondott, különösen is érint minket a nagyon világos és egyben nagyon mély kifejezés: *„Ég és föld elmúlnak, de az én igém soha el nem múlnak”* (Mk 13, 31).

Amikor a Szentírásban az ég és a föld közös említésével találkozunk, ez a megfogalmazás mindig az egész teremtett világ valóságát fejezi ki, tehát az egész világegyetemét. Amikor az Úr Jézus azt mondja, hogy ég és föld elmúlnak, megállapítja, hogy mindez mulandó. Nem csak a föld, de az ég is, mely itt nem Isten létezésére utal, hanem a teremtett világűrre.

A Szentírás nagyon egyértelmű és közvetlen ebben: az, ami teremtett, a mulandóság jegyeit hordozza magán. Bár csodáljuk a teremtett világot a maga számos egyedi adottsága miatt, melyeket a természetben fellelünk, s melyeknek az emberek olykor rendkívüli erőket és hatást akartak vagy akarnak tulajdonítani, mintha istenségek lennének azok, mégsem állhat fenn semmiféle felcserélés a Teremtő, illetve az között, ami teremtve van. A teremtett valóságok és a Teremtő között érdembeli és érthető különbség van.

A teremtmények és a Teremtő közti elvi különbség alapján mutat rá az Úr Jézus arra, hogy igéi nem múlnak el, vagyis igéi Isten létezéséhez tartoznak, a Teremtőhöz tartoznak, s ezért örökkévalók. Még ha az Úr Jézus ezeket a szavakat egy konkrét pillanatban és konkrét helyen mondta is földi élete során, szavai egyediek. Maga az Úr Jézus erősíti ezt meg egy másik helyen, amikor így fordul Mennyei Atyjához: *„A tanítást, amit kaptam tőled, továbbadtam nekik. El is fogadták, s ezzel valóban elismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem”* (Jn 17, 8). Az ismert példabeszédben

pedig az Úr Jézus a magvetőhöz hasonlítva magát elmagyarázza, hogy a vetett mag az Ige (vö. Mk 4, 14), s akik befogadják az Igét, gyümölcsöt teremnek (vö. Mk 4, 20) és Isten családjába tartoznak, Isten országába; a világban maradnak, ám egyúttal nem a világból valók; magukban hordozzák a beléjük ültetett örökkévalóságot, az átalakulás erejét, mely most a jó, tevékeny szeretet iránti igyekezettel teli életben mutatkozik meg, végsősoron pedig a test feltámadását okozza. Ez az Úr Jézus igéjének ereje.

Gondolom, nagyon készségesen emlékezünk vissza a Szentatya, Ferenc pápa látogatására, mely épp Pozsonyi Főegyházmegyénk területén, a sasvári Hétfájdalmú Szűzanya kegyhelyén ért véget. Éppen Szűz Mária az élő megtestesítője az el nem múló és örökkévaló Isten Igéjének befogadásáról szóló igazságnak. Szűz Mária mint a Hétfájdalmú is megmutatta, hogy szíve „jó termőtalaj”, mely teljes nyitottsággal és készséggel fogadja Isten Igéjét, s így az ő egész létezése Fiának képe szerint formálódott át; végül pedig testestől-lelkestől felvétetett az örökkévalóságba, s előképe lett annak, ami mindannyiunk számára elő van készítve.

Az Isten Igéjének befogadásáról szóló igazság élő megtestesítését nem csak az Istenanya életében fedezhetjük fel, hanem a szent emberek életében is. Ma, amikor figyelmünket védőszentünkre, Szent Mártonra irányítjuk, tudatosíthatjuk, hogy az ő egész élete az Úr Jézus el nem múló igéi által alakított élet volt. Ha azt kérdezzük, mi vezérelte Mártont arra, hogy megkeresztelkedjen, hogy hátrahagyja katonai szolgálatát, hogy imádkozzon, hogy egész életében igyekezzen a hitre elvezetni másokat vagy megerősíteni hitüket, hogy áldozatkészen enyhítse az anyagi és lelki nyomort az általa püspökként kormányzott területen, hogy élete utolsó pillanatáig segítsen a megnemértések és harag leküzdésében, akkor tudatosítjuk, hogy helyes választ akkor adhatunk, ha rámutatunk az Úr Jézus szavaira, melyekből Szent Márton is élt és él. Élt földi élete során és él az Úr Jézus igéinek erejében a mennyei örök hazában.

Végül, Szent Márton életének legismertebb eseménye is, amikor katonai köpenyét megosztja és felét egy didergő koldusnak adja, az Úr Jézus szavainak a megvalósítása, melyeket az utolsó ítéletről szóló példabeszédben mond: *„ruhátlan voltam és felruháztatok”* (Mt 25, 36), s mikor megkérdezik: *„mikor láttunk ruhátlanul?”* azt feleli: *„amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek”* (Mt 25, 40). Az Úr Jézus ezen szavai az utolsó ítélet leírásáról is Isten igéi, melyek nem múlnak el, még ha az ég és föld elmúlik is. Igék, melyek érvényesek és örökös hatásuk van, az örök élet igéi.

Kedves testvérek, minden korlátozás és nehézség ellenére idén is meghívlak titeket arra, hogy kapcsolódjatok be a már hagyományos szentmártoni gyűjtésbe, melyet a mai és az elkövetkező napok folyamán tartunk, az osztozás és segítségnyújtás szándékával, a Brünni Egyházmegyei Karitásztól által építendő lakóházra azon idős személyek részére, akiknek nincs módjukban a tornádó által megrongált házaikat

felújítani. Az adakozásra lehetőség van a szentmisék alkalmával, illetve banki betéttel a gyűjtési számlára.

Befejezőként fohászkodjunk közösen védőszentünkhöz: Szent Márton, a szeretet elvezetett téged a hitre, a hitet pedig mindig újból szeretettel fejezted ki. Segíts nekünk, hogy szerető emberekké váljunk és hogy a szeretetteljes cselekedetek által mindig újból és jobban Krisztusra találjunk. Járj közben értünk, hogy mindig Jézus felé irányuljunk, hogy Őt mind mélyebben megismerjük és megvalósítsuk Jézus igéit, mert azok soha el nem múlnak és örök életet adnak nekünk.

Mindannyiótokat szívből üdvözlöm és megáldalak titeket: az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

✠ Mons. Stanislav Zvolenský
pozsonyi érsek-metropolita